

CİNSİYET DEĞİŞKENİNE GÖRE ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN BOŞ ZAMAN ETKİNLİKLERİNE KATILIMLARININ ÖNÜNDEKİ ENGELLERİN BELİRLENMESİ

INVESTIGATION OF FACTORS CONSTRAINING UNIVERSITY STUDENTS FROM PARTICIPATING IN LEISURE TIME ACTIVITIES; THE SAMPLE OF SAKARYA UNIVERSITY SPORTS SCIENCES FACULTY

¹Tuncay ÖKTEM, ²Halil İbrahim GENÇ, ³Günay ÖKTEM, ⁴Cengiz BAYKARA

¹Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Manisa, Türkiye

²Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya, Türkiye

³Dumlupınar Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kütahya, Türkiye

⁴Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya, Türkiye

*mms.1905@hotmail.com

ÖZET

Bu çalışmanın amacı üniversite öğrencilerinin boş zaman etkinliklerine katılımlarının önündeki engelleri belirlemektir. Araştırmanın evrenini Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim gören lisans öğrencileri, örneklem grubunu ise rastgele örneklem yöntemi ile seçilmiş 131 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada, Alexandris ve Carrol (1997) tarafından geliştirilmiş olan ve Türk toplumu için geçerlik ve güvenilirlik çalışması Karaküçük ve Gürbüz (2006) tarafından yapılmış olan boş zaman engelleri ölçeği kullanılmıştır. Ölçek toplam 6 alt boyut ve 27 maddeden meydana gelmektedir. Çalışmada veriler, tesadüfi örneklem yöntemiyle toplanmıştır. Üniversite öğrencileri ile ilgili demografik bilgilerin değerlendirilmesinde frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları hesaplanmıştır. Buna ek olarak Mann-Whitney U Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. İstatistiksel analizler ışığında Mann-Whitney U testi sonucunda cinsiyet değişkeni ile Boş Zaman Engelleri Ölçeğinin alt boyutlarından "Arkadaş Eksiği" boyutunda istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma bulunmuştur ($p < 0,050$).

Anahtar kelimeler: Üniversite öğrencileri, boş zaman, cinsiyet

ABSTRACT

The current study aims to determine the constraints against participating in the leisure time activities. The study universe is bachelor students of Sports Sciences Faculty in Sakarya University, and sample group of the study consisted of 131 students selected by randomly sampling method. In the study, Leisure Constraint Scale, which was developed by Alexandris ve Carrol (1997) whose validity and reliability verified by Karaküçük ve Gürbüz (2006) was used. The scale was comprised of 6 sub-dimensions and 27 items. Data were collected through randomly sampling method. On the evaluation of students' demographical background, frequency and percentage distributions were calculated.. Mann-Whitney U Test, One-way Variance Analysis were also practised. By the light of data of Mann-Whitney U Test, a statistically meaningful significance was found in "lack of friend" sub dimension of Leisure Constraint Scale ($p < 0,050$).

Keywords: University students, leisure time, gender

JEL CODE: L83

GİRİŞ

Zaman ile ilgili birçok tanım yapılmıştır. Bunların birkaçına değinecek olursak: Türk Dil Kurumunun yapmış olduğu tanıma göre zaman; Bir işin, bir oluşun içinde geçtiği, geçeceği veya geçmekte olduğu süre, vakit olarak tanımlanmaktadır (tdk.gov.tr Erişim Tarihi: 01.08.16). Zaman, insan için yaratılışından bu yana büyük önem taşımıştır. İnsanın gelişiminde ve hangi alanda olursa olsun başarısında zaman anlayışının payı büyüktür. Bu, fertler kadar toplumlar için de böyle gelişmiştir. İş hayatını, sosyal ilişkilerini, eğlence ve

dinlenme alışkanlıklarını bu anlayış içinde tanzim eden toplumlar, diğerlerine göre daha çok gelişmişlerdir (Karaküçük, 2014).

İngilizce “leisure” (boş zaman) terimi, Latince “izinli olmak”, “özgür olmak” anlamına gelen “licere” kelimesinden türetilmiştir. İzinli ve özgür olmak kelimesine bağlı olarak boş zaman kavramı, bireyin ne yapmak istediğini seçebilme özgürlüğünü ifade etmektedir (Torkildsen, 2005). Dünya Boş Zaman ve Rekreasyon Birliği’nin tanımına göre boş zaman; seçme şansı yaratıcılık hoşnutluk veren, memnuniyet içeren ve kişisel doyumu arttıran eğlencelere öncülük eden yararları ile insan hayatının özel bir alanıdır (Demirel & Harmandar, 2009). Kişinin kesin olarak bağımsız ve özgür olduğu iş hayatının dışındaki zaman şeklinde de tanımlanabilir. Başka bir tanıma göre boş zaman, zorlama duygusunun en az olduğu, kişinin kendi yargı ve seçimine göre kullandığı, isteğe bağlı bir zaman parçası olarak da tanımlanabilir (Karaküçük, 2014).

Rekreasyon terimi Latince sağlığın geri kazanımı anlamına gelen “Recreatio” kelimesinden kaynaklanmaktadır. Bu yüzden, rekreasyon tanımlamalarında tarihi yaklaşımlar hep insanı iş için yenileme bağlamında ve belli sınırlar içerisinde yapılmıştır. Bazı tanımlar rekreasyonu yalnızca yenilenme olarak açıklarken, birçoğu da onu aktivite yönüyle ele alır (Torkildsen, 2005). Rekreasyon (boş zamanları değerlendirme); kişinin, bireysel ya da grup olarak, özgür zamanında bazı fiziki, toplumsal ve duygusal davranışları kazanmak için gönüllü katıldığı herhangi bir etkinlik olarak gelişen deneyimleridir. Rekreasyon, kişinin boş zamanlarında, zorunluluk olmaksızın, isteği ile katıldığı, bireysel tatmin sağlayan, kendi yetenek ve becerilerini kullanabildiği aktiviteler şeklinde tanımlanmıştır (Stebbins, 2005). Rekreasyon, “çalışma ve günlük rutin işlerin sonrasında bir yenilenme yaşantısıdır (Jensen ve Naylor, 1999). Farklı bir tanıma göre rekreasyon, insanların boş zamanlarında yaptıkları etkinlikleri ifade eden bir kavramdır ve insanın çalışma saatleri dışındaki boş zamanlarında katıldığı etkinliklerle ilgilidir” şeklinde tanımlanmaktadır (Ekinçi ve ark., 2014).

Rekreasyonel etkinliklere katılımın olumlu katkılarına rağmen bireylerin değişik sebepler nedeniyle kendileri için oldukça önemli olan bu tür etkinliklere katılmadıkları ya da çeşitli engeller nedeniyle katılmadıkları görülmüştür (Demirel & Harmandar, 2009). Konut darlığı ve doğadan uzaklaşma gibi sebepler boş zaman etkinliklerine katılımın önündeki bazı engelleri oluşturabileceği gibi bunun yanında, şehir hayatının hızlı temposu ve kalabalık, teknoloji gibi nedenler de rekreasyonel etkinliklere katılımdaki engelleri meydana getirebilecek sebeplerden sadece birkaçıdır (Demirel & Harmandar, 2009).

Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin boş zamanlarını kullanmalarına engel olan etmenlerin belirlenmesine, bu etmenlerin ortadan kaldırılmasına yardımcı olabileceği, öğrencilerin boş zamanlarını daha etkin ve verimli kullanmalarına yön verebileceği düşünülmektedir.

MATERYAL VE METOT

Bu bölümde, araştırmanın yöntemi, evren ve örnekleme, kullanılan veri toplama teknikleri ile verilerin analizi sonucu elde edilen bilgilere yer verilmiştir.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim gören lisans öğrencileri, örneklem grubunu ise rastgele örneklem yöntemi ile seçilmiş 131 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Araştırmada, Alexandris ve Carrol (1997) tarafından geliştirilmiş olan ve Türk toplumu için geçerlik ve güvenilirlik çalışması Karaküçük ve Gürbüz (2006) tarafından yapılmış olan boş zaman engelleri ölçeği kullanılmıştır. Ölçek toplam 6 alt boyut ve 27 maddeden meydana gelmektedir. Alt boyutlar; “Zaman ve ilgi eksikliği” 21, 22, 23, 24, 25, 26 ve 27. maddelerden, “birey psikolojisi” 1, 2, 3, 4, 5 ve 6. maddelerden, “bilgi eksikliği” 7, 8 ve 9. maddelerden, “ulaşım sorunu” 14, 15, 16 ve 17. maddelerden, “tesis yetersizliği” 10, 11, 12 ve 13. maddelerden ve “arkadaş eksikliği” ise 18, 19 ve 20. maddelerden oluşmaktadır.

Veri Analizi

Verilerin istatistiksel olarak analizinde SPSS 21,0 paket programından yararlanılmıştır. Üniversite öğrencileri ile ilgili demografik bilgilerin değerlendirilmesinde frekans (f) ve yüzde (%) dağılımları hesaplanmıştır. Buna ek olarak Mann-Whitney U Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi yapılmıştır. Çalışmanın Cronbach’s Alpha değeri ,824 olarak tespit edilmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Katılımcıların Yaş Ortalaması

Değişken	N	En Düşük	En Yüksek	Ortalama
Yaş	131	18,00	30,00	20,7176

Katılımcıların yaş ortalaması 20.72 olarak tespit edilmiştir. Katılımcıların en düşüğü 18, en yükseği 30 yaşındadır.

Tablo 2. Katılımcıların Cinsiyete Göre Dağılımı

Cinsiyet	Frekans	Yüzde
Kadın	42	32,1
Erkek	89	67,9
Toplam	131	100,0

Kadın öğrenciler 42 (%32,1) kişi ile erkek öğrenciler ise 89 (%67,9) kişi ile katılım sağlamıştır.

Tablo 3. Katılımcıların Eğitim Gördüğü Bölümlere Göre Dağılımı

Bölüm	Frekans	Yüzde
Beden Eğitimi	21	16,0
Rekreasyon	55	42,0
Spor Yönetimi	55	42,0
Toplam	131	100,0

Bölümlere göre katılımcı sayılarına bakıldığında Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümü 21 (%16) kişi ile Rekreasyon ve Spor Yönetimi bölümleri 55’şer (%42) kişi ile katılım sağlamıştır.

Tablo 4. Katılımcıların Boş Zamanlarını Değerlendirmek İstedikleri Alanlara Göre Dağılımı

Ortam Türü	Frekans	Yüzde
Kapalı Ortam	55	42,0
Açık Ortam	76	58,0
Toplam	131	100,0

Çalışmaya katılan öğrencilerin 55'i (%42) kapalı ortamda, 76'sı (%58) açık ortamda boş zamanlarını değerlendirmeyi tercih ettiklerini belirtmişlerdir.

Tablo 5. Katılımcıların Gelir Durumuna Göre Dağılımı

Gelir Durumu	Frekans	Yüzde
Çok Kötü	9	6,9
Kötü	10	7,6
Normal	94	71,8
İyi	18	13,7
Total	131	100,0

Gelir durumlarına bakıldığında katılımcıların 9'u (%6,9) çok kötü, 10'u (%7,6) kötü, 94'ü (%71,8) normal, 18'i (%13,7) ise iyi yanıtı vermiştir ve çok iyi yanıtı veren çıkmamıştır.

Tablo 6. Katılımcıların Haftalık Boş Zaman Süreleri

Boş Zaman Süresi	Frekans	Yüzde
0-5 saat	14	10,7
6-10 saat	35	26,7
11-15 saat	15	11,5
16-20 saat	24	18,3
21 saat üzeri	43	32,8
Toplam	131	100,0

Katılımcıların haftalık boş zaman sürelerine bakıldığında, boş zaman süresi 0-5 saat arasındaki bireyler 14 (%10,7) kişi ile 6-10 saat arasındaki bireyler 35 (%26,7) kişi ile 11-15 saat arasındaki bireyler 15 (%11,5) kişi ile 16-20 saat arasındaki katılımcılar 24 (%18,3) kişi ile 21 saat üzeri ise 43 (%32,8) kişi ile katılım sağlamıştır.

Tablo 7. Cinsiyete Göre Boş Zaman Engelleri Ölçeği Alt Boyutlarının Mann-Whitney U Testi Sonuçları

	Cinsiyet	N	Sıra Ortalama	Sıra Toplamı	P	U	Z
Zaman ve İlgi Eksikliği	Kadın	42	73,79	3099,00	,105	1542	-1,620
	Erkek	89	62,33	5547,00			
Birey Psikolojisi	Kadın	42	73,32	3079,50	,127	1561,5	-1,525
	Erkek	89	62,54	5566,50			
Bilgi Eksikliği	Kadın	42	73,48	3086,00	,117	1555	-1,567
	Erkek	89	62,47	5560,00			
Ulaşım Sorunu	Kadın	42	68,46	2875,50	,607	1765,5	-,515
	Erkek	89	64,84	5770,50			

Tesis	Kadın	42	66,83	2807,00	,862	1834	-,174
Yetersizliği	Erkek	89	65,61	5839,00			
Arkadaş	Kadın	42	79,08	3321,50	,006	1319,5	-2,749
Eksiği	Erkek	89	59,83	5324,50			

Yapılan Mann-Whitney U testi sonucunda cinsiyet değişkeni ile boş zaman engelleri ölçeğinin alt boyutlarından “arkadaş eksiği” ile istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma bulunmuştur $p (<0,050)$. Kadın katılımcıların ortalaması 79,08, erkek katılımcıların ortalaması 59,83 olarak saptanmıştır. Bu durumda kadın katılımcılar, erkek katılımcılara göre daha çok arkadaş eksiği yaşamaktadır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada, Sakarya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde eğitim görmekte olan 131 öğrencinin, boş zaman etkinliklerine katılımlarını engelleyen durumları tespit etmek amaçlanmıştır.

Katılımcıların %85,5’inin maddi durumu normal ve üzeri olarak belirlenmiştir. Bu durum, yapılmış olan bu çalışmada, “maddi durumun” boş zaman engeli olarak ortaya çıkmasını engellediğine dair bir gösterge olarak düşünülebilir.

Katılımcıların boş zaman sürelerine bakıldığında, %62,6’sının haftalık boş zaman süresinin 11 saat üzerinde olduğu belirlenmiştir. Bu durum, katılımcıların boş zaman etkinliklerine katılmalarında zaman eksikliği yaşamadıklarına dair bir gösterge olarak düşünülebilir.

Cinsiyet değişkeni ile Boş Zaman Engelleri Ölçeğinin alt boyutlarından “Arkadaş Eksiği” ile istatistiksel olarak anlamlı bir farklılaşma bulunmuştur $p(<0,05)$. Kadın katılımcıların ortalaması 79,08, erkek katılımcıların ortalaması 59,83 olarak saptanmıştır. Bu durumda kadın katılımcılar, erkek katılımcılara göre daha çok arkadaş eksiği yaşamaktadır. Bu durum için; kadınların erkeklere oranla boş zaman etkinliklerine yalnız katılmayı tercih etmedikleri, etkinliklere biriyle katılmanın kadınlar için önemli olduğu sonucuna varılabilir. Aksoy’un (2016) yapmış olduğu çalışmaya göre, hem erkeklerde hem de kadınlarda birey psikolojisi alt boyutu ortalama değerleri istatistiksel anlamlı düzeyde farklılaşmaktadır. Boş zaman engelleri birey psikolojisi alt boyutunda egzersiz davranış değişim aşamalarına göre sırasıyla; erkeklerde 20-29, 30-39, 60-95 yaş ve kadınlarda 30-39, 50-59, 60-95 yaş gruplarında ortalamalar arasında anlamlı düzeyde farklılıklar tespit edilmiştir. Ekinci ve diğerlerinin (2014) yapmış olduğu çalışmada katılımcıların boş zaman engelleri cinsiyetlerine göre bilgi eksikliği, arkadaş eksikliği ve zaman alt boyutlarında anlamlı farklılıklar göstermiştir. Bu farklılığın ölçek alt boyutundan alınan puanlar dikkate alındığında kadın katılımcılardan kaynaklandığı düşünülmektedir. Buna göre çalışmada yer alan kadın katılımcıların boş zaman etkinlikleri ve sağladığı faydalardan yeterince bilgi sahibi olmadıkları, arkadaş ve zaman eksikliği çektikleri sonuçlarına ulaşılmıştır. Çoruh’un (2013) yapmış olduğu çalışmada zaman ve ilgi eksikliği bakımından erkeklerle kadınlar arasında anlamlı fark tespit etmiştir ($p=0.045$). Yani erkekler kadınlara nazaran boş zamanlarını değerlendirme konusunda pek ilgi duymadıkları anlaşılmaktadır. Tolukan’ın (2010) yaptığı çalışmada, cinsiyete göre alt boyut ortalamaları incelendiğinde ise kadınların erkeklere göre birey psikolojisi alt boyutuna daha fazla katıldıkları ya da bu ölçekteki soruları daha fazla benimsedikleri söylenebilir. Alexandris ve Carroll’ın (1997) yapmış olduğu çalışmada ise boş zaman engellerinin özellikle birey psikolojisi boyutunda kadınlarda erkeklere oranla daha fazla olduğunu tespit edilmiştir. Yapılmış olan bu çalışmanın aksine; Çelik’in (2011) yapmış olduğu çalışmada cinsiyet değişkeni ile boş zaman engelleri arasında istatistiksel olarak herhangi bir anlamlı

ilişkiye rastlanmamıştır. Lakot'un (2015) yapmış olduğu çalışmada ise cinsiyet değişkenine göre, kadın ve erkek katılımcıların serbest zaman engeli algılarının istatistiksel açıdan anlamlı bir şekilde farklılaşmadığı tespit edilmiştir. Dolayısıyla kadın ve erkekler arasındaki serbest zaman engelleri benzerlik göstermektedir. Araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin cinsiyete göre boş zaman etkinliklerine katılımı önündeki engellere bakıldığında; arkadaş eksikliği ön plana çıkmaktadır.

KAYNAKLAR

Aksoy, Y. (2016). *Davranış değişim aşamalarına göre düzenli egzersize katılımı engelleyen ve güdüleyen faktörlerin incelenmesi*. Basılmamış Doktora Tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Samsun.

Alexandris, K., & Carroll, B. (1997). Demographic differences in the perception of constraints on recreational sport participation: Results from a study in Greece. *Leisure Studies*, 16, 107–125.

Çelik, G. (2011). *Kamu kuruluşlarında çalışan engelli bireylerin serbest zaman engellerinin ve tatmin düzeylerinin incelenmesi (Antalya merkez örneği)*. Basılmamış Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü. Antalya.

Çoruh, Y. (2013). *Üniversite öğrencilerinin rekreasyonel eğilimleri ve rekreasyonel etkinliklere katılımına engel olan faktörler (Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi örneği)*. Basılmamış Doktora Tezi. Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Ağrı.

Demirel, M., & Harmandar, D. (2009). Üniversite öğrencilerinin rekreasyonel etkinliklere katılımlarında engel oluşturabilecek faktörlerin belirlenmesi. *International Journal of Human Sciences*, 6(1).

Dong, E, & Chick, G. (2012). Leisure constraints in six Chinese cities. *Leisure Sci.*, 34, 417-435.

Ekinci, N. E., Kalkavan, A., Üstün, Ü. D., & Gündüz, B. (2014). Üniversite öğrencilerinin sportif ve sportif olmayan rekreatif etkinliklere katılmalarına engel olabilecek unsurların incelenmesi. *Sportif Bakış: Spor ve Eğitim Bilimleri Dergisi*, 1(1),1-13

Gürbüz, B., & Karaküçük, S. (2007). Boş Zaman Engelleri Ölçeği-28: Ölçek geliştirme, geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Gazi Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 12(1).

Jensen C, Naylor J. (1999). *Recreation and careers*. USA: NTC Contemporary Publishing Company.

Karaküçük, S. (2005). *Rekreasyon (Boş zamanları değerlendirme)*. Gazi Kitabevi. Ankara.

Karaküçük, S. (2014). *Rekreasyon: Boş zamanları değerlendirme*. Ankara, Gazi Kitabevi

Karaküçük, S., & Gürbüz, B. (2007). *Rekreasyon ve kent(li)leşme*. Gazi Kitabevi. Ankara.

Lakot, K. (2015) *Beden eğitimi öğretmeni adaylarında serbest zaman algısı ve engelleri*. Basılmamış Yüksek Lisans Tezi. Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Trabzon.

Özer, B., Gelen, İ., & Öcal, S. (2009). İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin boş zaman değerlendirme alışkanlıklarının günlük problem çözme becerilerine etkisinin incelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 6(12), 235-257.

Özşaker, M. (2012). Gençlerin serbest zaman aktivitelerine katılmama nedenleri üzerine bir inceleme. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*, 14(1), 126-131.

Tolukan E. (2010). *Özel yetenekle ilgili bölümlerde okuyan üniversite öğrencilerinin rekreasyonel aktivitelere katılımlarına engel olabilecek unsurların belirlenmesi*. Basılmamış Yüksek Lisans Tezi. Niğde Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. Niğde.

Tolukan, E. & Yılmaz, B. (2014). Özel yetenekle ilgili bölümlerde okuyan öğrencilerin rekreasyonel aktivitelere katılımlarına engel olabilecek unsurların belirlenmesi. *International Journal of Science Culture and Sport*, Special issue 1, 525-539

Türkmen, M., Kul, M., Genç, E., & Sarıkabak, M. (2013). Konaklama işletmesi yöneticilerinin rekreasyon algı ve tutumlarının değerlendirilmesi: Batı Karadeniz Bölgesi örneği. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(8), 2139-2152.

Stebbins, R.A. (2005). Choice and Experiential Definitions of Leisure. *Leisure Sciences*. 27(4), 349-352.

Torkildsen, G. (2005). *Leisure and recreation management*. Psychology Press.

www.tdk.gov.tr Zamanın tanımı. Erişim Tarihi: 01.08.16.

EXTENDED ABSTRACT

Since middle of 20th century by this day, a great deal of economical, technological, social and cultural changes and development realised. These changes and development caused not only advantages but also some drawbacks. Factors such as decrease in span of working in parallel with technological advances, increase in the level of income per capita, development in communication and transportation systems contributed to have more leisure time and led people to search for ways to spend their leisure time(Türkmen ve ark., 2013).

In addition to physical benefits of participation in leisure time activities, there are some psycho-social benefits. It is stated in the literature that participation in leisure time activities contributes to the relief of individuals psychologically, improves the level of socialization of the person and contributes to the development of thinking skills. In addition, the experiences and social skills gained through recreational activities aimed at evaluating leisure time contribute to the development of problem solving skills and the ability of people to cope with the problems they encounter throughout their lives (Özer, Gelen & Öcal, 2009).

Despite these positive contributions to participation in leisure time activities, it was seen that individuals do not participate in such activities which are very important for them due to various reasons, or they can not attend due to various constraints. The concept of "constraint" in the leisure literature "refers to the reasons that prevent or restrict the participation of recreational activities and are encountered by the individual in the leisure time of the individual (Karaküçük & Gürbüz, 2007). Housing insufficiency and disengagement from nature can create some constraints to participation in leisure time activities, as well as rapid tempo of city life, crowds, technology and other reasons are just a few of the reasons that can

bring constraints to participation in recreational activities. These types of constraints cause people not to be able to use excess energy and fail to reveal their various abilities. In this environment, the person feels under constant pressure and stress. Especially at the young age; the need for more action, innovation and change, causes various problems and trouble (Karaküçük, 2005; Aktaran: Demirel & Harmandar, 2009).

As is known, it is very important for universities to develop and increase the number of facilities for social and sportive organizations to be attracted by the youth, to provide educational information on leisure time activities, to practice sports consciousness and to have physical activity in order to enable young people to participate in leisure time activities (Özşaker, 2012). In addition, it is stated that young people have an important role to participate in leisure time activities, both physical and psychological and spiritual health protection and improvement. At this point, it is very important for young people to increase their level of orientation towards leisure time activities, especially physical activity, in terms of the physical and mental health of students. On the other hand, in order to increase the level of participation of young people in leisure time activities, there is a need for research on determining the preferences of young people for leisure time preferences, evaluating the factors affecting leisure time preferences and determining the constraints to participation in leisure time activities.

In this research, it was aimed to determine the factors that constrain the participation of university students in leisure time activities. This study was designed to determine the factors that constraints university students from using their leisure time, to help eliminate these factors and to help students use their leisure time more effectively and efficiently.

The study universe is bachelor students of Sports Sciences Faculty in Sakarya University, and sample group of the study consisted of 131 students selected by randomly sampling method. In the study, Leisure Constraint Scale which was developed by Alexandris ve Carrol (1997) whose validity and reliability verified by Karaküçük ve Gürbüz (2006) was used . The scale was comprised of 6 sub-dimensions and 27 items. Sub-dimensions are; "lack of time and interest" from items 21, 22, 23, 24, 25, 26 and 27, "individual psychology" from items 1, 2, 3, 4, 5 and 6, "lack of knowledge" 7, 8 and 9. 14, 15, 16 and 17 items from the "transportation problem", 10, 11, 12 and 13 items from the "insufficiency of facility" and 18, 19 and 20 items from the "lack of friends". In the statistical analysis of the data, SPSS 21.0 package program was used. On the evaluation of students' demographical background, frequency and percentage distributions were calculated.. Mann-Whitney U Test, One-way Variance Analysis were also practised. The Cronbach's alpha value of the study was calculated as ,824.

The age average of participants was found 20.72. Participants' age was found to be the youngest of 18 and the oldest of 30. 42 female students (32,1%) and 89 (67,9%) participated in the study. According to the departments; 21 students (16%) from Physical Education and Sports Teaching department, 55 students each (42%) from Recreation and Sports Management departments took part in the study. When examined participants' distribution of field desired to spend their leisure time, 55 students(42%) indoor fields and 76 students (58%) outdoor fields stated that they want yo prefer spending their leisure time.

When examined income profile, 9 participants (6,9%) stated very poor, 10 participants (7,6%) poor, 94 participants (71,8%) normal, 18 participants (13,7%) good and nobody stated very good. When examined weekly leisure time of participants; 14 of participants 0-5 hours, 35 of participants (26,7%) 6-10 hours, 15 of participants (11,5%), 24 of participants (18,3%) 16-20 hours, 43of participants (32,8%) stated to have over 21 hours of leisure time. Results of

Mann- Whitney U Test revealed that there was statistically meaningful significance according to sub dimensions of 'gender and lack of friendship" in Leisure Constraint Scale p (<0,050). The average number of female participants 79,08, male participants average was calculated 59,83. With this regard, female participants experience more "lack of friendship".